

Biedrības „Latvijas Ugunsdzēsības sporta federācija”

vienotais reģ.Nr.40008024844

BIEDRU SAPULCES PROTOKOLS

Rīga 2019.gada 15.februārī

Nr.1/19

Biedru sapulci sasaukusi valde, biedriem paziņojot par sapulci telefoniski 2018.gada 10.decembrī.

Sapulcē piedalās: O.Āboliņš, I.Zitāns, R.Mašarovs, A.Vasiļevskis, J.Skrastiņš, D.Bērziņš, M.Silovs, V.Bents, Č.Šmuksts, V.Vetuhs, A.Kļitončiks, V.Rozgaļš, J.Špiguns, L.Čākure, A.Jefimovs, V.Vasiļevskis, A.Vulāne, A.Štefaņuks, A.Kronbergs, E.Rozentāls.

Protokolē: V.Indrika

Sapulci sāk plkst. 13.00

Darba kārtība:

1. Latvijas Ugunsdzēsības sporta federācijas (turpmāk –LUSF) biedru sapulces atklāšana.
2. Latvijas Ugunsdzēsības sporta pieaugušo un jauniešu izlases komandas starti 2018.gadā.
3. Baltijas valstu ugunsdzēsēju čempionāts 2019. gadā Lietuvā.
4. Treneru uzstāšanās
5. Dalība Starptautiskās Ugunsdzēsēju un glābēju sporta federācijas XIX Starptautiskajā konferencē Saratovā (Krievija).
6. 2019.gada LUSF ugunsdzēsības sporta sacensību kalendāra apstiprināšana.
7. LUSF finanšu izdevumi 2018.gadā un budžets 2019.gadam.
8. LUSF valdes pārvēlēšana
9. LUSF turpmākā darbība un citi jautājumi.

V. Vetuhs: Šodien tiek rīkota kārtējā LUSF sapulce. Paldies visiem, kas ieradās uz šo sapulci, kurā mēs apspriedīsim dažādus jautājumus par ugunsdzēsības sportu. Visiem priekšā ir sapulces darba kārtība, kuru mēs centīsimies ievērot.

Vēlos izteikt lielu paldies viesiem, kas atbalstīja mūsu dalību pagājušā gada starptautiskajās sacensībās, kā arī mūsu sponsoriem.

Pirmkārt vēlos izteikt pateicību Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestam (turpmāk – VUGD), kas palīdzēja ar biedru naudu iemaksām starptautiskajā federācijā, nodrošināšanu ar autobusu, lai v mūsu sportisti varētu nokļūt uz starptautiskajām sacensībām, dienas naudas, apdrošināšanas nodrošināšanu VUGD nodarbinātajiem, kā arī atbalstu jauna sporta inventāra iegādei Baltijas čempionātam. Tika iegādātas jauna sporta gumija, sporta šļūtenes disciplīnai – izvēršanās no motorsūkņa, kuras pēc čempionāta bija izdalītas pa reģioniem.

Pagājušajā gadā LUSF kontā saņēma 16 803 *euro*, 8700 *euro* mēs saņēmām no Igaunijas, Lietuvas un Baltkrievijas komandām, kā dalības maksu Baltijas valstu čempionātā, kurš norisinājās Valkā. 3000 *euro* pārskaitīja FN serviss, pateicoties Rozentāla kungam. Par mūsu aktivitātēm 2017.gadā saņēmām no Latvijas sporta federācijas Valsts kases kontā 5103 *euro*.

Darba kārtības sestajā punktā mūsu grāmatvede A.Vulāne pastāstīs par federācijas faktiskajiem izdevumiem 2018.gadā un plānotajiem izdevumiem 2019.gadā.

Pagājušajā gadā LUSF palīdzēja organizēt VUGD reģionu brigāžu sacensības ugunsdzēsības sportā, Latvijas čempionātu jauniešiem un jauniešiem, “S.Vorobjova piemiņas kauss”, kurā piedalījās 52 dalībnieki un sacensības “Brašais ugunsdzēsējs”, kurā piedalījās 318 dalībnieki, no tiem 108 bērni. Mēs tikai palīdzējām ar tiesāšanu šīs sacensības Zemgales reģiona brigādei.

Piedalījāmie daudza mēroga starptautiskajās sacensībās un Pasaules čempionātā jauniešiem un jauniešiem Bulgārijā. Sakarā ar lielo ugunsgrēku Talsu purvā nenotika divas sacensības. Kurzemes reģiona čempionāts kopā ar Edgara Špūdes piemiņas kausu un Latvijas čempionāts ugunsdzēsības sportā vīriešiem un sievietēm.

2018.gadā piedalījāmie šādās sacensībās:

14.aprīlī 55 sportisti, no tiem 3 pieaugušie, 26 jaunieši un 26 jauniešas, apvienotās komandas no Rūjienas, Alsungas, Rīgas un Naukšēniem piedalījās tradicionālajās sacensībās Paide Torn, Paidē (Igaunijā). Šajās sacensībās mūsu sportisti individuāli izcīnīja piecas pirmās un divas trešās vietas.

1.maijā jauniešu un meiteņu komandas Ostravā (Čehijā) piedalījās tradicionālās sacensībās Višegradas kauss, kuras tika organizētas jau ceturto reizi. Jauniešu grupā sacentās četras komandas – Baltkrievija, Slovākija, Čehija un Latvija. Mūsu jauniešu komanda šajās sacensībās izcīnīja trešo vietu. Jaunākajā grupā, disciplīnā 100m šķēršļu joslas pārvarēšana un disciplīnā āķkāpnes trešo vietu izcīnīja Patriks Danenbergs- Dambergs no Alsungas un vecākajā grupā otro vietu disciplīnā āķkāpnes izcīnīja Deniss Buiņickis no Rīgas. Vēl jauniešu komanda izcīnīja divas trešās vietas disciplīnā ugunsdzēsības stafete un izvēršanās no motorsūkņa. Meiteņu grupā sacentās piecas komandas – Baltkrievijas, Slovākijas, Horvātijas, Čehijas un Latvijas. Mūsu jauniešas kopvērtējumā izcīnīja ceturto vietu. Meiteņu komanda izcīnīja divas ceturtais vietas disciplīnā ugunsdzēsības stafete un izvēršanās no motorsūkņa. Sacensībā piedalījās deviņi puīši un deviņas meitenes no Rīgas, Alsungas, Naukšēniem un Grobiņas.

No 10. – 13. jūlijam vīriešu komanda piedalījās 35. Starptautiskajā atklātajā Polijas čempionātā Toruņā. Čempionātā piedalījās piecas ārzemju komandas – Ukraina, Bulgārijas, Slovākijas, Polijas un Latvijas un 20 vietējās komandas. Latvijas komanda visās disciplīnās ieņēma piekto vietu, kopvērtējumā paliekot piektajā vietā.

No 10. – 22. jūlijam apvienotā Naukšēnu- Rūjienas puīšu un meiteņu komanda Gomeļā (Baltkrievijā) piedalījās Jauno glābēju ugunsdzēsēju 15. starptautiskajā salidojumā, kur 13 ārvalstu konkurencē izcīnīja sesto vietu, bet divās disciplīnās ieguva trešo vietu. Detalizētāk par piedalīšanos šajās sacensībās pastāstīs L.Čākure.

27.jūlijā Valkā notika Latvijas čempionāts jauniešiem un jauniešas. Čempionātā piedalījās sešas zēnu un trīs meiteņu komandas, kopā 66 jaunieši – 41 zēns un 25 meitenes. Jauniešu konkurencē vinnēja Alsungas komanda, otrajā vietā Rīgas ISKADA komanda un trešajā vietā Kuldīgas komanda. Meiteņu konkurencē pirmo vietu izcīnīja Rīgas ISKADA komanda, otro vietu ieguva Naukšēnu Rūjienas komanda LATAKVA un trešajā vietā Alojās meiteņu komanda.

No 8. – 10.augustam Valkā notika 42.Baltijas valstu čempionāts, kurā mūsu vīriešu komanda izcīnīja, pateicoties labākajam rezultātam disciplīnā izvēršanās no motorsūkņa, izcīnīja 1.vietu. Jaunieši savā grupā pārliecinoši izcīnīja pirmo vietu, uzvarot visās četrās disciplīnās un kopvērtējumā Latvija pirmā vieta, otrā vieta Lietuvas komandai un trešā vietā palika Igaunija. Vīriešu konkurencē O.Reiziņš kļuva par Baltijas čempionu āķkāpnēs un izcīnīja otro vietu 100m šķēršļu joslas pārvarēšanā un Latvijas komanda uzvarēja disciplīnā izvēršanās no motorsūkņa. Jauniešu konkurencē mūsu jaunieši individuāli izcīnīja sešas pirmās, piecas otrās un divas trešās vietas. Meiteņu komanda, kuras startēja ārpus konkurences izcīnīja sešas pirmās, divas otrās un trīs trešās vietas. Ugunsdzēsības stafetē meitenes izcīnīja pirmo vietu un disciplīnā izvēršanās no motorsūkņa palika otrajā vietā.

No 24.-30.septembrim Varnā (Bulgārijā) notika VIII Pasaules čempionāts jauniešiem un IV Pasaules čempionāts ugunsdzēsības sportā jauniešiem. Jauniešu konkurencē piedalījās astoņas komandas, meiteņu konkurencē piedalījās septiņas komandas. Individuāli jauniešu konkurencē ceturto vietu, neiekļūstot finālā, jo stadionā bija tikai trīs celiņi, 100 m šķēršļu joslas pārvarēšana jaunākajā grupā, kā rezultātā 17,13 sek. izcīnīja Patriks Danenbergs-Dambergs, jauns Latvijas rekords. Savukārt vecākajā grupā sesto vietu ar rezultātu 16,67 izcīnīja Aivis Siliņš no Alsungas, arī jauns Latvijas rekords. Disciplīnā izvēršanās no motorsūkņa Latvija izcīnīja ceturto vietu, kopvērtējumā jauniešiem piektā vieta. Individuāli meiteņu konkurencē vidējā grupā Viktorija Leimane no Rīgas uzstādīja divus Latvijas rekordus. Disciplīnā ugunsdzēsības stafete Latvijai piektā vieta, disciplīnā izvēršanās no motorsūkņa meiteņu komanda izcīnīja arī piekto vietu uzstādot jaunu Latvijas rekordu. Kopvērtējumā Latvijas meiteņu komandai piektā vieta, Igaunijas meitenēm sestā vieta.

Kopumā 2018. gadā mūsu zēni un meitenes atjaunoja 11 Latvijas rekordus (divi zēni un deviņas meitenes). Pieci rekordi bija uzstādīti Pasaules čempionātos Bulgārijā (2 – jaunieši, 3 - meitenes), četri rekordi bija uzstādīti 42.Baltijas valstu čempionātā Valkā (visus uzstādīja meitenes) un vēl meitenes uzstādīja divus rekordus Čehijā, Višegradas kausā.

Nākošais jautājums “Baltijas valstu ugunsdzēsēju čempionāts” 2019.gadā, kuru organizēts Lietuva.

I. Zitāns:

Ilgus gadus tika apspriests jautājums par to, ka sporta tradīcijas mainās, ugunsdzēsības sports ir kļuvis par profesionālu sportu. Tas vairs nav īpaši saistīts ar auditoriju, kāda tajā piedalījās senākos laikos. Paldies Lindai, kas strādā ar jauniešiem, paldies Grobiņai. Vēl ugunsdzēsības sportā aktīvi tiek iesaistīti jaunieši no Bolderājas vidusskolas.

Lietuvieši, kuri jau vienu gadu izlaida ugunsdzēsības čempionāta organizēšanā, izmainījuši šī sporta veida formātu uz pašlaik aktīvi nodarbojās ar Fire Combat Challenge (turpmāk- FCC).Šim sporta veidam nepieciešams arī tornis, bet tā izkārtojums ir savādāks, kaut arī var izmantot ugunsdzēsēju torni, ja tur ir normālas kāpnes. Tie paņēmieni ir pilnīgi atšķirīgi no klasiskā ugunsdzēsības sporta. Mēs tikāmies vairākas reizes ar lietuviešiem. Lietuvieši gribēja mainīt tikai uz FCC. Pēdējā sapulcē Lietuvā, Šauļos, piedalījās eksperti sporta jomā no visām trim Baltijas valstīm. Vēl pirms tam bija ģenerāldirektoru sanāksme, kur nolēma, ka šo jautājumu izlems eksperti. Lietuvā divu dienu intensīvās diskusijās vienojāmies, ka mainīsim sacensību nosaukumu uz ugunsdzēsības čempionātu, kurš tomēr turpinās vecā čempionāta tradīcijas, jo negribās galīgi pazaudēt saikni ar gadu gaitā izveidotu tradīciju. Čempionāts tiks sadalīts divās disciplīnās, versijas, protams, bija par 3 – 5 disciplīnām, bet vienojāmies par divām, kas ir divas atsevišķas sacensības. Vieda disciplīna FCC ar visiem noteikumiem, kas ietilpst šī sporta veida standartā, tāds ir jau Polijā, ASV, ar vecuma grupu nosacījumiem. Satrenēties iespējams īsā laikā, bet lielākā bēda, ka šajā sporta veidā jaunieši piedalīties nevar. Šis ir tikai pieaugušo sacensības. Tādēļ mēs uzstājam, ka jāpaliek otrai daļai, un no tās paliek tikai izvēršanās no motorsūkņa. Arī tur tika piedāvāti dažādi varianti. Nolikums vēl nav izstrādāts un nezina vai lietuvieši spēs tagad izstrādāt viņu, bet mēs ar igauņiem ieteicām šo sadaļu nemainīt un atstāt to tādu, kāda tā bija vēsturiski ar tiem pašiem noteikumiem, motorsūkņiem, neizmantojot automašīnas, saglabājot visas vecuma grupas, kādas bija pirms tam. Ja izvēršanās rezultātā ir vienāds punktu skaits, tad uzvar tā komanda, kurai labāko rezultātu uzrādīja jaunieši (puīši), lai jauniešu īpatsvaru paceltu augstāk. Balsojumā ar divi pret viens uzvarējām lietuviešu, pierādot, to, ka vēsturiski saistošākais un

svarīgākais ugunsdzēsējiem ir disciplīna izvēršanās no motorsūkņa. Un vienojāmies, ka, ja abu sacensību vietas vai punkti, par to vēl vienosimies, ir vienādi, tad uzvara tiek komandai, kurai augstāka vieta izvēršanās no motorsūkņa.

D. Bērziņš:

FCC lietuvieši Eiropā ir čempioni un pasaulē viņiem ir trešā vieta.

O. Āboliņš:

Pašlaik lietuvieši ir palikuši bez priekšnieka un kā tālāk tiks organizētas šīs sacensības. Grūti prognozēt, kāda būs lietuviešu rīcība. Varbūt nolems izlaist šo gadu!

I. Zitāns:

Ja mēneša laikā mums nebūs nekādas informācijas, tad es vai priekšnieks noteikti sazināsimies ar igauniem un lūgsim viņiem organizēt čempionātu.

O. Āboliņš:

Viņi noteikti nepiekritīs, jo viņiem budžetā tas neesot paredzēts.

V. Vetuhs:

Sākotnēji lietuvieši bija ieplānojuši, ka sacensībās piedalās 10 cilvēkus stiprajā ugunsdzēsēja un piecus izvēršanās no motorsūkņa, tad pēc mūsu pārrunām delegācijā būs nevis 15, bet 36 cilvēki. 10 cilvēki stiprajā ugunsdzēsējā, 7 vīrieši, 7 sievietes, 7 jaunieši un 7 meitenes.

I. Zitāns:

Salīdzinot ar iepriekšējiem gadiem šis dalībnieku skaits tāds arī ir. Kopā apmēram ir ap 40 cilvēki, starpība varētu būt +5 FCC. Mēģinājam pārliecināt lietuviešus, ka sportists, kas piedalās FCC var piedalīties arī izvēršanās no motorsūkņa. Protams, viņu argumenti bija skaidri, ka fiziskā slodze ir dažāda. Un viens no ekspertiem, kurš pats nodarbojas ar FCC apstiprināja, ka sportists, kam ir spēks nevarēs paskriet un tik kvalitatīvi veikt izvēršanos no motorsūkņa.

O. Āboliņš:

Šīs izmaiņas brieda jau ilgi un piecus gadus mums izdevās noturēt pašreizējo formātu, bet šobrīd ir tā, ka lietuvietis savu izpanācis un ir pārliecinājies ar igauni. Jebkurā gadījumā mums jāskatās, lai, mainot šo Baltijas valstu čempionātu formātu, mēs nemazinātu vēlmi trenēties bērniem. Tas ir svarīgākais. Pašlaik mēs nesakām Paldies nevienam sportistam un nevienam trenerim. Mēs turpinām šo sportu attīstīt un skatāties sacensības, kurās varam piedalīties. Un pašreiz ļoti daudz jaunieši izsaka vēlmi trenēties, kāpēc to slāpēt! Arī rezultāti rāda to, ka mēs varam startēt un labi startēt. Kas ir atkarīgs no VUGD puses, mēs atbalstīsim jauniešus.

J. Skrastiņš:

Vēlos piebilst, ka šos sporta veidus var laist paralēli, jo ir vairāki ugunsdzēsēji, kas ir individuāli gatavi trenēties FCC un tas netraucētu tiem, kas nodarbojas ar tradicionālo ugunsdzēsības sportu.

J. Špiguns:

Tas ir ļoti atbalstāmi, kad profesionāļi trenējas un tāpat jaunieši trenējas. Vēlāk tie paši jaunieši iesaistīsies, ja gribēs, arī pieaugušo sacensībās. Jo vairāk sacensības, jo labāk.

I. Zitāns:

FCC bērniem arī ir sava daļa, ko mēs svītrojām, jo tas nav kā sacensības, bet vairāk kā spēles.

D. Bērziņš:

Aktivitātes ir maziem bērniem ar maziem svāriem un maziem augstumiem. Un tās ir vairāk kā spēle, nevis sacensības.

L.Čākure:

To, ko es redzu Eiropā, mēģinu arī ieviest pie sevis.

O. Āboliņš:

Mūsu galvenais vēstījums ir, ka mēs strādājam dēļ tiem jauniešiem, kas sevi attīstīs tālāk, un tas būs turpinājums šim stāstam.

V. Bents:

Varbūt varam piesaistīt citas valstis un rīkot čempionātu.

O. Āboliņš:

Tad tas būs cits formāts nosaukumā. Piemēram, Baltijas jūras valstu čempionāts.

I. Zitāns:

Kāpēc saglabāt šo čempionātu katru gadu? Svarīgi ir jauniešiem, jo nākošajā gadā viņš jau var būt citā kategorijā vai vispār izkrist ārā, aizejot mācīties citur. Nav jau tikai Baltijas čempionāts, ir arī pasaules čempionāts un Eiropas čempionāts.

O. Āboliņš:

Varbūt ir vērts padomāt par vēl vienu formātu, lai gatavotu sportistus sacensībām.?

V. Vetuhs:

Kad lietuvieši pirmo reizi atteicās organizēt Baltijas čempionātu, mēs sākām runāt ar citiem kolēģiem Poliju, Čehiju ar Slovākiju un viņi gatavi piedalīties ja mēs mainām čempionāta nosaukumu. Pēdējā sarunā ar Polijas pārstāvi, viņi gatavi šogad pieņemt visus pārstāvjus un pārrunāt par formātu un nākamgad gatavi pirmie organizēt čempionātu, un tas varētu būt pie mums reizi sešos gados. Viss atkarīgs no tā, cik valstis varam iesaistīt šajā čempionātā.

D. Bērziņš:

Vēlos sniegt informāciju saistībā ar FCC. Zemgalē realizējas viens no Eiropas projektiem, kurš sākotnēji bija paredzēts ugunsdzēsības sportam, bet finansiālu apstākļu dēļ (nepietika naudas) bija pārkvalificējušies un rezultātā šobrīd mēģināsim šī projekta ietvaros attīstīt stipro ugunsdzēsēju. Mēģināt, kas tas ir? Šī projekta ietvaros būs pirmais un vienīgais tornis tieši šai disciplīnai – Jelgavā. Mēs neesam vadošie partneri šajā projektā. Tornis būs pārvietojams, projekta ietvaros mums būs apmācīti cilvēki ar dokumentiem par torņa izjaukšanu un salikšanu. Šo torni mums piedāvā lietuvieši. Tā salikšanai ir sava veida specifika un lai izpildītu visas regulu prasības, mums ir jābūt apmācītiem cilvēkiem. Torņa iegāde un pirmo sacensību organizācija mums ir jāorganizē līdz 2020. gadam. Līdz ar to tiek iegādāts viss aprīkojums, kas nepieciešams sacensībām. Aprīkojums ir ļoti specifisks un ir milzīgas problēmas par to, kur to atrast, bet ir konkrētas firmas, kuras varētu piegādāt. Šogad, projekta ietvaros, mēs piedalāmies Lietuvas sacensībās, kur viņi aicina ne tikai mūs, bet arī citas komandas. Pirms tam mūsu komandai paredzēta nometne Lietuvā, kur būs apmācība.

I. Zitāns:

Runājot par pieaugušajiem bija noteikts vecuma sliekšnis, bet nav jābūt obligāti ugunsdzēsējam. Tur var piedalīties jebkurš brīvprātīgais, bet ne jaunāks par 18 gadiem.

D. Bērziņš:

Treniņiem daļās nav nepieciešami speciāli torņi, katru vingrinājumu var trenēt atsevišķi un pēc tam, lai saliktu visu kopā, var atbraukt uz Jelgavu un to veikt. Aptaujājot cilvēkus, secinājām, ka interese ir, kaut vai tāpēc, ka trenēties var darīt daļas sētā un neko īpašu treniņiem nevajag. Nav nepieciešama īpaša sportiskā sagatavotība. Pievienojos J. Skrastiņam, ka tie ir pilnīgi divi atsevišķi sporta veidi, kas var sadzīvot blakus viens ar otru nekonkurējot. Plānots, kad projekta ietvaros būs jāriko sacensības, mēs viņas apvienosim ar izvēršanos no motorsūkņa, lai būtu šīs

divas disciplīnas, jo Brašais ugunsdzēsējs joprojām ir populārākās sacensības. Domājam, kā teorētisko variantu divas dienas.

V. Vēluhs:

Jautājums, kas atbildēs par to komandu? Kas gatavos dokumentus.

I. Zīdāns:

Ja mēs runājam par šī sporta veida attīstību Latvijā, pirmie un galvenie paliek Personāla pārvaldes Profesionālās apmācības nodaļas nodarbinātie, bet gribētu nedaudz deleģēt šo jautājumu D. Bērziņam ar šo pieredzi projekta ietvaros. Gatava trenera uz šodienu nav. Vispirms jāpaskatās, jānovērtē. Un pēc tam varbūt kāds parādīsies, kas vēlēties būt par treneri.

D. Bērziņš:

Pašreiz vienīgā pieredze ir Rīgai, kas trīs reizes ir bijuši bez treniņiem uz sacensībām. Tehniski tur ir daudz nianšes un problēmas.

V. Vēluhs:

Tiesnešu mums arī nav.

I. Zīdāns:

Tiesnešu nodrošināšana paliek lietuviešu ziņā.

D. Bērziņš:

Eiropā nav vienoti noteikumi. Principā, kā grib tā taisa. Ja mēs plānojam veikt starptautiskas sacensības, tad mums ieteica sazināties ar patentētāju, kas ir ASV un dabūt no viņiem atļauju. Bet ja uztaisa tāpat vien un viņi to uzzin, var dabūt juridiskas pretenzijas. Tur var būt pretenzija nevis pret nosaukumu, bet disciplīnu, veidu un skaitu.

A. Kļitončiks:

Vēlos izteikt pateicību VUGD par palīdzību visām komandām, sponsoriem, kas palīdz, neaizmirst mūs un atbalsta mūsu komandas gan Latakva, gan Iskada. Vējos uzsvērt, ka mūsu meiteņu komanda ir pilnībā nodrošināta ar aprīkojumu uz to paveica Iskada.

Mēs ne tikai nodarbojamies ar ugunsdzēsības sportu, ja analizētu visa gada garumā mūsu darbu, tad jāuzsver, ka mēs ne tikai sagatavojam jauniešus ugunsdzēsības sportam, bet iesaistot viņus šajā sporta veidā tiek uzlabota vispārējā sagatavotība. Piedalāmies dažādās starptautiskās sacensībās, kā arī esam piedalījušies CTIF sacensībās, kas nav ugunsdzēsības sports. Veicam drošības apmācību 3.- 4. klašu skolēniem. Organizējam seminārus klases audzinātājiem par drošības pasākumiem pirms bērnu došanās vasaras brīvlaikā, par drošības pasākumiem, mežā, ūdenī, uz ceļa, uz ledus kā arī ugunsdrošības pasākumus. Tas ir apjomīgs darbs, no skolēniem līdz skolotājiem. Vēlos uzsvērt, ka vairāki bijušie sportisti pašlaik dien VUGD. Kā piemēru varu minēt vairākus ugunsgrēkus, kuros varonīgi strādājuši bijušie sportisti, gadījums, kad sievieti, kura mēģināja izdarīt pašnāvību, saķēra ugunsdzēsējs, bijušie sportisti. Ja papēta Valmieru, tad Reiziņi ir tie, kas ir starp labākajiem reģiona darbiniekiem. Latgalē arī ugunsdzēsēji, kas nodarbojušies ar ugunsdzēsības sportu – Lagutiks, Grigorjevs. Visi pieminētie sportisti savā laikā ir nodarbojušies ar ugunsdzēsības sportu, kā jaunieši un jau tajā laikā tika sagatavoti dienestam VUGD.

Vēlreiz gribu izteikt pateicību treneriem un VUGD par palīdzību, kas vienmēr palīdz visās mūsu darbībās. Vēlos uzsvērt, ka iepriekšējā gadā tika uzstādīti 11 Latvijas rekordī (9 meitenes un 2 puisi).

Kopā ar Vēluha kungu bijām starptautiskā konferencē, kurā par visprogresējošākajam valstīm tika minētas Kazahstāna un Latvija. Kazahstāna ļoti attīsta ugunsdzēsības sportu gan

vīriešu, sieviešu un jauniešu sportā, bet Latvija uz papēžiem min trim spēcīgākajām valstīm Krievijai, Baltkrievijai un Čehijai. Parasti sacensībās mūsu pārstāvjiem ir piektās un sestās vietas. Esmu pārliecināts, ka šajā gadā mēs parādīsim augstus rezultātus, uzstādīsim vēl vairāk Latvijas rekordus, jo cenšamies noturēt sportistus, kas ar šo sporta veidu nodarbojas ne pirmo gadu, kuri plāno nākotnē iestāties koledžā.

No šī gada jaunajos starptautiskajos noteikumos atļauts meitenēm juniorēm piedalīties pieaugušo sacensībās no 15 gadiem. Plānojam nākošajā gadā uz Kazahstānu sūtīt sieviešu komandu, ja nebūs iespējas uz sacensībās aizsūtīt vīriešu komandu. Par mūsu darbu var secināt pēc sportistu sasniegtajiem rezultātiem.

Mēs ļoti nopietni gatavojamies šai sezonai un esmu pārliecināts, ka parādīsim ļoti labus rezultātus.

V. Vetuhs:

Vēlos mazliet papildināt par pasaules čempionātu Varnā, izvērsšanās no motorsūkņa mēs guvām ceturto vietu un bijām starp Baltkrieviem un Krieviem. Krievijai trūka tikai viens punkts. Protams Krievijas komandu tas stipri sadusmoja, jo šis izšķirošais punkts Krieviju kopvērtējumā nobīdīja uz ceturto vietu.

V. Rozgaļš:

Kļitončika kungs visu jau pastāstīja par mūsu darbu. Vēlos pateikties mūsu sponsoriem VUGD vadībai, kaut vai pēdējo braucienu uz Varnu (Bulgāriju), kas bija teicami noorganizēts, bija noorganizēta ēšana un naktsmītne ceļā uz sacensībām. Ja mums nebūtu sponsoru un VUGD atbalsta, mums būtu jābrauc dienu un nakti un tad nebūtu ne labi starti ne labi rezultāti. Ļoti labi, ka bija savs transports, no rīta startēja meitenes un pēcpusdienā zēni, attālums arī bija paliels. Ja mēs vestu visu komandu, tad zēniem būtu bijis jāgaida pusdienu, bet par cik vedām pa grupām, tad katra grupa attiecīgi varēja sagatavoties. Līdz ar to bija labi rezultāti un tika uzstādīti arī Latvijas rekordī. Mums aug ļoti labi puikas. Priekšnieks jau redzēja, ka viens no mūsu puisiem uzrādīja ļoti labu rezultātu un iespējams tiku finālā, bet problēma bija tajā, ka trīs celiņi, un viņš rezultātā palika sestais, bet ar ļoti labu rezultātu, otrais skrējiens, bet līdz galam nebija piegriezts dalītājs, rezultāts bija 16,31. Tas ir ļoti labs rezultāts! Mums kā treneriem bija ļoti viegli, jo viss tapa izdarīts rezultāta un laba starta labad. Vēlreiz, liels paldies!

Mēs strādājam netika sportā. Ja ir noticis kāds liels ugunsgrēks, mēs pasēžam un apspriežam, kāpēc tas notiks, protams pirms tam ievācam informāciju no profesionāļiem, tad skaidrojam, ko vajadzēja darīt, kā vajadzēja evakuēties utt. Vienmēr apspriežam šos jautājumus. Ejam uz posteni, kur mums ir dots laiks, vienojam, iepazīstinām ar tehniku, dzēšam ar ugunsdzēsības aparātiem un ne tikai tie, kas trenējas arī skolas piesaistām un parādām, kas jādara, ko jādara, kā labāk dzēst.

Par sporta attīstību. Arī mēs savā laikā skrējām kā profesionāļi, jo man pašam trenēšanā pieredze ap 50 gadi. Pirmā komanda, ko sāku trenēt bija vēl armijā. Tiku armijā ugunsdzēsības daļā un man priekšnieks teica, tai laikā biju sporta meistara kandidāts, ka jāorganizē komanda, lai Baltijas kara apgabalā labi startētu. Divu gadu laikā tas tika izpildīts, un tad es arī sapratu, ka varu trenēt, tā esmu guvis ļoti lielu pieredzi. Mēs arī sākām profesionālo sportu ar cirvjiem pie sāna ar brezenta tērpiem un zābakiem utt., bet sports attīstījās un sports turpina attīstīties. Pašlaik startējam ārzemēs labākajos stadionos, tur ir naglenītes, tur ir aptekošie tērpi, tur ir forma labākajā variantā, kas var būt un kā aizsargķivere.

Ugunsdzēsības sports nesašaurinās, tas ir tikai Lietuvā, bet kopumā tas paplašinās. Jau vairākas valstis izteica vajadzību piedalīties Starptautiskajā ugunsdzēsības federācijā. Paldies vadība par atbalstu jauniešu sporta attīstības kāpināšanai. Mums top arī jaunas bāzes.

J. Špiguns:

Vēlos tikai piebilst, jo kolēģi jau daudz pateica, ka no manas komandas četri zēni ir izteikuši vēlēšanos strādāt VUGD. Lasīju rakstu, kur Valsts policijas priekšnieks izteicās, ka viņiem ir problēmas pieņemt dienestā kandidātus sliktās fiziskās sagatavotības dēļ. Viņi pat ņem dienestā tādus, kas nevar nokārtot un dod trīs mēnešus, lai sagatavotos un varētu nokārtot. Mums šim problēma daļēji ir atrisināta, jo jauniešiem, kuri piedalās ugunsdzēsības sportā un pēc tam nav problēmu nokārtot fiziskās sagatavotības testus. Pagājušā gadā koledžā iestājās Piksons un viņam nebija nekādu problēmu nokārtot fiziskās sagatavotības testus. Iesaistot bērnus šajā sporta veidā, mēs sagatavojam jau nākošos dienesta darbiniekus. Mūs pievienotā vērtība dienestam, mēs dodam veselus, zinošus un fiziski labi sagatavotus darbiniekus.

L. Čākure:

Būt vai nebūt ugunsdzēsības federācijai? Es teikšu tā, iznīcināt ir ļoti vienkārši, arī es pati esmu vienreiz apstājusies, kas brāļi Reiziņi izauga un šogad viens darbinieks ir Valmierā sācis strādāt. Man ir nedaudz savādāka situācija, jo mani šogad nostādīja fakta priekšā 39 vecāku iesniegumi. 39 bērni nāk manā pulciņā un es esmu viena divreiz nedēļā un vairāk tam laika es nevaru. Mans pamatdarbs ir matemātikas skolotāja. Brīdī, kad man ir tik daudz bērnu un dažāds vecums ir jādomā, kā viņus nodarbināt. Pagājušā gadā no valsts izbrauca 25 mani skolēni, 18 bija sacensībās Vācijā, no kuras atveda otro un ceturto vietu un ļoti lielu atbalstu es jūtu Baltkrievijas salidojumā, kas maniem bērniem liek acīm ļoti mirdzēt. Mēs cenšamies strādāt ar ugunsdzēsības sportu, bet, es esmu varoša sieviete, to, kas jādara vidējās grupas zēnam, to trepi aiznest līdz tornim un uzcelt es nevaru. Pie manis trenējas arī puīši. Lai viņiem būtu rezultāts, man ir jāieliek dubultdarbs, jo es viņiem pati nevaru parādīt un tad man palīgā brauc Oskars un Rihards. Un tad, kad es viņiem jautāju, kas maniem bērniem pietrūkst, viņi saka, ka bērniem viss ir kārtībā, ir tikai jāskrien. Tie ir cilvēki, kam es ticu. Es arī pati rīkoju sacensības Rūjienā, lai es varētu bērnus, kuri nāk pie manis pulciņā nodarbināt. Pagājušajā gadā mēs iepazīstinājām ar ugunsdzēsības sportu vēl citas 10 skolas, kuras nezināja, kas tas ir. Mēs protams viņu atvieglotam, neskrīnam 100 m, bet ieliekam elementus. Pagājušā gadā bija nometne, kurā piedalījās 70 jaunieši. Ja es gribu ļoti labu rezultātu, man no 39 ir jāatstāj deviņus, bet, ko man teikt tiem pārējiem 30, paldies, ka Tu atnāci, bet tur ir durvis, jo tu nevari ātri uzkāpt tornī??? Manējie neuzkāps ātri tornī, jo manējiem tik labs rezultāts, kā Aleksandra meitenēm nebūs, jo es nevaru viņām izsēdēt klāt. Vakar treniņā bija 26 bērni. Vēl aizvien man ir īpatsvars, meitenes 20, zēni 15. Reāli uz treniņiem nāk 35 bērni ir vecumā līdz 12 gadiem, jaunākajam bērnam ir 6 gadi. Tad, kad 6gadīgais kāpj tornī, es nevaru atrasties pie meitenes, kas vieno dalītāju, man ir jābūt tur! Ja es gribu augstus rezultātus, man ir jāstrādā katru vakaru. Arti liels Tev paldies un arī federācijai, jo nometne bez sponsora naudām, ar USF un VUGD atbalstu un ar fenomenālu pierādījumu, ka brīvprātīgais un glābšanas dienesta cilvēks var sēdēt uz viena krēsla un mierīgi runāties un vēl pie tam sadarboties, mūsu nometnē tas bija vis spilgtāk redzams. Lepnums, ar kādu bērni gāja pakaļ diplomiem, tas kā viņi pacēla galvas un iztaisnoja muguras, ziniet, nekas cits tam nestāv klāt! Un atgriezoties pie Baltkrievijas salidojums, pēdējos trīs gadus es tur neesmu redzējusi Lietuviešu bērnus. Ja mēs to pieļausim savā valstī, arī mēs tur vairs nebūsim! Tur no ugunsdzēsības sporta nav nekā, tur ir jāglābj cilvēks uz ūdens, tur ir jāpeld, jāsniedz medicīniskā palīdzība, tur ir tūrisms, jāiet dūmu kamerā, un ir jāparāda vizuāls priekšnesums 7 min. garumā par savu valsti, par savu komandu.

Tur ir septiņas dažādas lietas, ar kurām bērniem ir jāstrādā. Esat mīļi gaidīt Nauksēnos un vēl viens priekšlikums, lūdzu ļaujiet manām meitenēm Latvijas čempionātā skriet divām komandām stafetē? Tagad šinī formātā aizbrauks vienas komandas cilvēki, jo izvēršanās no motorsūkņa, vislabāk var noskriet vienas komandas pārstāvji, vairs nevarēs uztaisīt divas manējās, cik tur tavējās, tas nebūs fiziski iespējams. Un līdz ar to, jau šis formāts, jau izslēgs iespēju veidot dažādas komandas.

I. Zitāns:

Mūsu doma šo sportu veidot no plašākām masām, lai tas nav ierobežots, pretēji tam, ko dara lietuvieši.

O. Āboliņš:

Viņi šo sistēmu ir likvidējuši, tur vairs federācijas arī nav. Mēs skatīsimies, ka Linda Jūs atbalstīt ar treniņprocesu. Bērņus nepieciešams motivēt.

A. Jefimovs:

Mums Grobiņā trenējas 15 – 20 jaunieši. Ideja, drīz tornim būs atklāšana, un noorganizēt sacensības āķkāpnēs un neko vairāk. Vēlētos to organizēt darba dienā, jo blakus atrodas ģimnāzija, un pirmām kārtām visus skolēnus piesaistīt, lai redz šīs sacensības un saprot, kas tā par būvi.

V. Bents:

To vajadzētu arī ar Liepājas BUB saskaņot, jo cik zinu viņi arī finansiāli to atbalsta.

O. Āboliņš:

Pretenziju nav, tikai jāaskaņo datumi.

A. Jefimovs:

Iepriekšējās reizēs mēs organizējām ugunsdzēsēju svētkus, par ko mums pārmet, jo izvēršanos no automašīnas. Bērni ļoti maz trenējas un, lai viņus ieinteresētu, kas ir ugunsdzēsējs un visus elementus, ko dara Baltkrievi. Torņa atklāšanā būs iesaistīta TV un galvenais piesaistīt skolēnus. Mēs atsevišķi rīkosim ugunsdzēsēju svētkus, pilsētsvētku ietvaros. No dienesta būs nepieciešama palīdzība ar elektroniku.

I. Zitāns:

Elektronika tiks nodrošināta.

A. Štefaņuks:

Vēlējos pastāstīt par bāzes izveidi, kur varētu veikt treniņus. Ja Grobiņai tornis jau ir, tas mums viss vēl ir projekta līmenī. Sadarbībā ar Kuldīgas pašvaldību mums tiek plānota torņa celšana. Ir gatavs projekts, kura virzība ir atbalstīta. Tiek projektēts tornis Mucenieku ielā 6. Stadions pašlaik ir zālāj stadiona veids. Atradīsies blakus manēžai. Pašlaik pašvaldība realizē projektu un VUGD tajā nav kā partneris. Uzprojektēts šāda veida tornis, ar alpīnisma sienu. Tornis ir domāts vairākiem mērķiem, piemēram, ugunsdzēsības treniņu nolūkam, tiešu ugunsdzēsējiem glābējiem apmācība, zemessardzes treniņu nolūkiem un jaunsargiem. Stadions plānots ar 4 celiņiem.

V. Vetuhs:

No 2018. gada 21. novembra līdz 24. novembrim Krievijā, Saratovā norisinājās XIX Starptautiskas ugunsdzēsēju un glābēju sporta federācijas konference. Konferencē piedalījās pārstāvji no 17 valstīm: Austrijas, Azerbaidžānas, Indijas, Dienvidkorejas, Mongolijas, Vācijas, Turcijas, Bulgārijas, Krievijas, Baltkrievijas, Kazahstanas, Polijas, Senegālas, Uzbekistānas, Čehijas, Slovākijas un Latvijas. Pārstāvji no Ukrainas, Horvātijas un Igaunijas konferencē nepiedalījās, bet deva pilnvaru balsot citām valstīm.

Latviju konferencē pārstāvēja Latvijas Ugunsdzēsības sporta federācijas prezidents Vladimirs Vetuhs un Latvijas izlases ugunsdzēsības sportā vecākais treneris Aleksandrs Kļitončiks.

Konferencē tika izskatīti šādi jautājumi:

- notika atskaite par Starptautiskas federācijas darbu 2018. gadā;
- notika pasaules čempionātu galveno tiesnešu kolēģijas atskaites;
- antidopinga komisija pastāstīja par rezultātiem;
- A.Kļitončiks atskaitījās par Sporta tehniskās komitejas darbu;
- notika sporta disciplinārās komisijas atskaite;
- notika pasaules rekordu apstiprināšana.
- notika Starptautiskās kategorijas tiesnešu nosaukuma piešķiršana.

Un šeit es vēlos ar lepnumu paziņot, ka mūsu priekšnieks izpildīja visas prasības kvalifikācijas kategorijas “Starptautiskās kategorijas tiesnesis” ugunsdzēsības sportā, notiesāja divus pasaules čempionātus vecākā tiesneša amatā un Konferencē viņam bija pasniegta tiesneša krūšu zīme un izdota starptautiskā kategorijas tiesneša apliecība. Varam apsveikt viņu no mums visiem. Tagad Latvijā ir četri Starptautiskās kategorijas tiesneši, 58-ni nacionālas kategorijas tiesneši un 24 -i I-as kategorijas tiesneši.

- notika apspriede par sacensībām 2019. gadā, kā arī par nolikumiem un tiesnešu brigādēm.

- Krievijas kolēģi prezentēja Saratovu un pastāstīja par gatavošanos XV vīriešu, VI sievietu, IX jauniešu un V meiteņu pasaules čempionātiem un otrajā dienā iepazīstināja ar sporta bāzi, un izmitināšanas vietām, kur notiks četri pasaules čempionāti ugunsdzēsības sportā;

- notika Starptautiskas federācijas prezidenta pārvelēšanas. Konference vienbalsīgi ievēlēja jauns prezidents Aleksandrs Čuprijans, kurš ir Krievijas Ārkārtējo situācijas ministrijas pirmais vietnieks. Pēc ievēlēšanas par prezidentu A.Čuprijans apsolija nogādāt visas delegācijas uz pasaules čempionātiem ar vilcienu no Maskavas uz Saratovu un atpakaļ bezmaksas un ar barošanu.

- notika atskaite par Starptautiskas federācijas finanšu izlietojumu;

- un beigās notika pieredzes apmaiņa. Valstu pārstāvji pastāstīja par ugunsdzēsības sporta federācijas darbu savās valstīs.

Konferencē starptautiskā federācijā tika pieņemti trīs jaunas valstis – Itālija, Senegāla un Indija. Un nesen es skatījos starptautiskas federācijas mājaslapu, kur bija teikts, ka decembrī Maskavā notika pārrunas ar Ķīnas Ārkārtējo situācijas ministrijas ministra vietnieku un Saūda Arābijas Iekšlietu ministrijas civilās aizsardzības ģenerālsēkretāru par viņu iestāšanos starptautiskā federācijā. Šo informāciju varat apskatīt starptautiskās federācijas mājaslapā.

V. Vetuhs:

Jums visiem rokās ir 2019. gada sacensību kalendārs ugunsdzēsības sportā. Sacensību kalendārs sadalīts divās daļās. Kalendāra pirmajā daļā izvietotas sacensības, kuras notiek Latvijā, otrajā daļā izvietotas sacensības, kuras notiek ārpus Latvijai. Mēs plānojam piedalīties šādās starptautiskas sacensībās:

- kausa “Paide torn”;
- CTIF (Eiropas čempionātā);
- jauno ugunsdzēsēju glābēju Starptautiskā salidojumā;

- Baltijas ugunsdzēsēju čempionātā,
- pasaules čempionātos jauniešiem un jauniešiem;
- XX Starptautiskajā konferencē.

Sakarā ar to, ka šogad notiks 22-ais CTIF čempionāts Šveicē, mēs varam organizēt vel CTIF čempionātu Latvijā. Aprikojums mums ir, tiesnešus apmācīsim, un Valsts valodas centrs mums no angļu valodas pārtulkojis CTIF jauniešu noteikumus, kurus mēs ievietosim LUSF mājas lapā.

Ja visi piekrītas, tad mums vajag apstiprināt sacensību kalendārs ugunsdzēsības sportā.

A. Vulāne:

Tagad Aiga Vulāne, federācijas grāmatvede pastāstīs mums par Federācijas faktiskiem izdevumiem 2018. gadā un plānotiem izdevumiem 2019. gadā.

V. Vetuhs:

Sakarā ar to, kā LUSF valdes locekļiem beidzas pilnvaras termiņš, mums vajag jāpieņem lēmums vai mēs apstiprinām to pašu valdi, vai mēs veicām pārvelēšanas. Sapulces dalībnieki vienbalsīgi ievēlēja visus valdes locekļus uz jauno pilnvaras termiņu.

V. Vetuhs

18. janvāri es saņēmu no Oskara Reiziņa e-pastu, kur viņš raksta: Labdien Vetuha kungs! Esmu aizvadījis lieliskus 16 gadus ugunsdzēsības sportā, bet šogad esmu nolēmis likt šai nodarbei mieru, nav ne laika treniņiem ne arī vairs spēka tam visam, ģimene un darbi paņem visu manu brīvo laiku! Tāpēc paziņoju, ka vēlos pārtraukt dalību Valsts izlasē ugunsdzēsības sportā! Ar cieņu ilggadējs Valsts izlases dalībnieks Oskars Reiziņš.

Varbūt par ilggadējo dalību valsts izlasē ugunsdzēsības sportā mēs varam apbalvot Oskaru Reiziņu ar naudas balvu. Tas ir, man liekas, vienīgais no visiem, kurš nekad neatteicas piedalīties sacensības. Un viņš ir 7 reizes atzīts par labāko sportistu ugunsdzēsības sportā Latvijā.

Sapulce, izskatot darba kārtības jautājumus, **NOLĒMA:**

1. Pieņemt zināšanai LUSF un VUGD finanšu izdevumu tāmi 2019. gadam.
2. Ievērot Starptautiskās Ugunsdzēsēju un glābēju sporta federācijas Ugunsdzēsēju un glābēju sporta sacensību noteikumus, piedaloties un organizējot sacensības ugunsdzēsības sportā.
3. Apstiprināt Latvijas Ugunsdzēsības sporta federācijas 2019. gada sporta kalendāru un apstiprināt plānoto finanšu tāmi 2019. gadam.

Sapulci slēdz plkst. 15.30.

Sapulces vadītājs

V. Vetuhs

Sapulces protokoliste

V. Indrika